

Завтра - День будівельника

Люди нашого краю

І зодчий,
і патріот,
і лірик

Перші цеглини, легкий передзвін молотків для Віктора Харитоновича Задерія завжди мають якийсь загадковий зміст. І обрамлюють впевнені кроки людини, яка за фах вибрала будівельну справу і присвятила її понад чотири десятки років. Ніколи не було сумнівів, вагань. Хапав повні пригорщи молодечного запалу, прислухався до рад-порад старших, замисловувався іх майстерністю. І повела юнача стежка до Остерського будівельного технікуму, що на Чернігівщині. І складався серйозний та відповідальний іспит, коли споруджувалась Горобіївська школа. Віктор Харитонович уже працював інспектором по будівництву райвідділу освіти. Двічі на тиждень пішки протягом трьох років простували неблизьким шляхом до будівельників із Західної України, які зводили цю споруду. Виконував роботу виконроба. Скільки мав почуттів: відповідальності, громадянського обов'язку, любові до професії. Свій душевний стан уже в цей час переливав у поетичне слово, від якого віяло романтикою.

Почалося шліфування власного «я». Продовжив навчання на факультеті промислового та цивільного будівництва Київського інженерно-будівельного інституту, пішов працювати у ПМК-18. Сьогодні, коли очолив СП «Агропромбуд», з теплотою і щирістю згадує цей колектив. Адже тут ріс і мужнів професійно, гартувався, бувало, що й мав занепокоєння. «Своїми» називає понад двадцять будівель. Лише у Сквирі - адміністративний будинок, хірургічний корпус райлікарні, будинки КХП з молочною кухнею, з аптекою, «Сільгоспімі» тощо. Краплі поту і виконробівська фантазія залишились на Слободі, в Антонові, Самгородку, Малих Лисовцях, Пищиках. Тамтешні Будинок культури, школи - то виплекані його серцем споруди.

Урожайними і надто клопотливими були 1974-1976 роки, коли на очах зростали швейна фабрика, комплекс ралікарні,

очисні споруди, реставрувалась меблевана фабрика в Поліську. Не раз боліла голова за якість цегли, цементу, столярних виробів, за техніку безпеки, облаштування майданчиків тощо. Не раз доводилось і власну позицію

відстоювати, і в проектно-кошторисну документацію втручатися, якщо цього вимагали обставини. Просто має таку вдачу, кажуть, що народився з таким неспокійним характером.

1995-й рік. За плечима - добре втоптане життя дорога. Заслуги в праці відзначаються в колективі, про виконроба зі Сквирі заговорили в області, а з рук Президента Л.Д. Кучми отримує «Заслуженого будівельника України». Ці, здавалосьби, легкі штрихи переліченого - невтомні дні, недоспани нічі, хвильовання і радість. Та найважливіший об'єкт у своєму житті Віктор Харитонович ще не здав. Це - Свято-Успенська церква. «Хочу повернути людям те, що від них насильно забрали», - мовив, а в словах тих звучала обнадійлива струна, бо були тверді і переконливи.

Розуміє будівельник, яку ношу звалив на плечі своїй колективу, який екзамен на відпо-

відальність та майстерність потрібно витратити, аби потім про зодчих кінця ХХ століття з гордістю говорили наші нащадки у ХХІ. Сьогодні В.Х. Задерій згуртовує довкола себе однодумців, сподівається на допомогу керівників КСП, підприємств, організацій, підприємців, ділових людей. Всіляку підтримку і сприяння пообіцяв голова районного держадміністрації Василь Васильович Галюк. Тим часом роботи по зведеню храму агробудівці відновили. У народі побутує така думка: «Палю під церкву забили, скоро й купол заблищить». Дай Боже, щоб незабаром над нашим старовинним містом звісся красень духовного зілення, щоб благодать Господня благословила мирян лише на добре справи.

Минає натруджений день. Та не спочивають душа і руки Віктора Харитоновича. Треба доглянути домашнє господарство, допомогти дружині Ніні Григорівні, хвильку-другу присвятити улюбленцям-онукам Назару, Артуру, Інні, дати батьківську пораду дочці Анні, сину Анатолію. А ще - поринути у незвіданий, щемливо таємничий світ поезії, щоб виткати власне душевне полотно...

Катерина БОНДАРЧУК.

На знімку: В.Х. Задерій (третій справа) із працівниками свого колективу на будівельному майданчику, де забито пали під Свято-Успенську церкву.

Фото Ніні Чумак.

Змурували російську піч

Професія будівельника - одна з тих, без якої не може обійтися жодне підприємство, тим більше - сільськогосподарське. Будівельні бригади мають практично всі КСП. У Шамраївській «Роставіці» три роки їх очолює Олександр Свиридович Федорченко.

Багато потрібних справ зроблено руками теслярів Віктора Зиновійовича Немировича, Бориса Олександровича Скуби, Федора Прохоровича Циліцького, їхніх помічників Романа Леонідовича Качаненка та Миколи Дмитровича Тиніцького. Вони й фермські приміщення ремонтують, і обори для худоби обгородили. Кілька днів тому здали в експлуатацію звичайну російську піч, в якій випікатиметься хліб. Її подарував односельцям мулля із 40-річним стажем Іван Степанович Мазуркевич. Хоч майстер перебуває вже й на заслуженому відпочинку, та на наше прохання зважив. Тепер КСП матиме можливість харчувати своїх працівників власним хлібом.

Борис ГРЕБЕННІКОВ,
голова профкому.

Буде так, як того бажає колектив

Не зважаючи на труднощі, будівельники ВАТ «ПМК-18» не сидять, вичікуючи, що поліпшення становища настане саме по собі. Використовуємо будь - яку можливість, щоб люди мали роботу, хоч зарплату нормальними «живими» грошами не видаємо давно. Тим більше, що, скажімо, колективні сільгоспідприємства, які користуються нашими послугами, через тривале беззрошів'я розраховуються сільгоспідприєдністю.

Отож, як би там не було, традиційне свято - День будівельника - зустрічаємо в роботі. Сьогодні наших майстрів можна побачити у господарствах «Каленівське», «Оріховецьке», «Кривошинське». Тут ремонтуємо тваринницькі приміщення, споруду машинно - тракторного парку, сковище для зерна і очисних машин. Щодня сюди приїжджають колективи трьох комплексних бригад в кількості 67 чоловік.

І замовники, і всі ми задоволені роботою членів комплексних бригад Петра Левковича Давидчука і Віктора Володимировича Поночнового, а також штукатурів - мальярів Галини Михайлівни Берладович. Їхні об'єкти - в Оріховці, Попільні, п'ятиповерховий житловий

будинок у Сквирі, що зведені для наших робітників і тих підприємств та установ, які на паях вносили власні кошти у будівництво. Саме тут виконуються оздоблювальні операції (бригада Г.М. Берладович), а також сантехнічні (фахівці ПМК-6).

Щодня дві бригади веземо у Попільню, де в місцевому лісгоспзлазі їх чекає великий обсяг робіт. Це: зведення приміщення деревообробних цехів, гаражів, кузні тощо. Кілька чоловік працюють і на Сквирському хлібозаводі.

Вже другий рік 20 наших робітників живуть і працюють в агрофірмі «Світанок» Васильківського району, де, згідно з укладеним між ПМК-18 і замовником договором, зайняті на будівництві приміщення школи. Там же регулярно (підкresлюю це особливо) отримують і заробітну плату.

Одне слово, люди наші напаштовані так, щоб будівельна організація вижила і діяла надалі. А разом з нею - і весь трудовий колектив. Впевнений, що так і буде, долати труднощі нам не звикати. Від усого серця вітаю будівельників з професійним святом, зичу всім доброго здоров'я і всіляких гараздів у сім'ях.

Анатолій МАЗУРЕНКО,
голова правління ВАТ «ПМК-18».

Рослини-санаторики

Цю інформацію я вчитав в одній книжці і подумав, що й інших вона зацікавить. Мова про те, як рослини передбачають погоду. Придивіться до них.

Коли квітки польової берізки розкриваються навіть за похмурої погоди, то скоро настануть сонячні дні.

Квіти пахнуть сильніше-скоро буде дощ.

Вранці трава без роси - на ніч чекайте дощу.

Перед негодою конюшині опускає стебло і листочки.

Перед дощем, за 3-4 доби, «плакче» клен - з місця, де листки прикреплюються до гілочки, капають краплинки «сліз».

Квітка мальви похіноплена, прив'яла - наближається дощ.

Перед дощем шишіки реп'яха (лопуха) випростовують свої голочки, а квітки «заячої капусти» залишаються на ніч відкритими.

Підготував В. ТОПЧІЙ.

І що б ви думали? Прямо на лісовій алеї, що в центрі міста, «приземлився» бджолиний рій. Для когось прикрість, а от для пасічника-любителя Віктора Слєсарєва - справжня удача.

Фото Ніні Чумак.

«Золота риба»

виконує всі побажання

Пам'ятаєте, як у знайомій з дитинства казці О. Пушкіна золота риба виконувала всілякі забагання свого повелителя? Здійснює побажання, аж поки її не надокутило...

Та то все у казці! А от засновники нововствореного у нашому місті кафе «Золота риба» так не вважають. Вони готові слугувати відвідувачам якісно, швидко, дешево.

На мою думку, саме ці три компоненти нині важко поєднати. Завітавши до кафе, впевнено впротилежному.

Господарка закладу Наталя Пірус зауважила: «Ми прагнемо не просто дивувати людей, а й на високому рівні їх обслуговувати та й задовільняти потреби». Представником споживчого товариства «Одеса», котрим передано в оренду приміщення колишньої ідалі, що розташована в районі автостанції, задум спав на думку раптом. Сумнівалися не щодо запалу, ентузіазму й натхнення, а, звичайно ж, - щодо матеріальної спроможності.

Вирішили: не святі горшки ліпляти, спробуємо й ми.

Після ремонту приемно втішли око дизайн стін, столики та стільці у стилі ретро. Відгукулися допомогти і давні друзі. Приїхали аж з сонцесяйної Грузії. Нині шеф-кухар - Варден, багато в чому підсобляє в роботі й Георгій.

Не схоже на зарубіжні, втім і не копія багатьох вітчизняних, маленько провінційне кафе вже встигло полюбитися сквирянам і заїжджим гостям.

Режим його роботи зручний - щодня з 10-ї години до півночі. Можливо, тому й спектр відвідувачів дуже широкий, поза віком цензом. Онукі з бабусями, молоді приходять відпочити, працюючи з сусідніх установ і організацій обов'язково обідають. Особлива увага звернута на різноманітне меню. На вибір: салати вартистю від 15 копійок до 4 гривень, борщ - 31 копійка, пельмені (200 грамів) - 89 копійок, курчата - 1.44 гривни, рибні котлети - 51 копійка, національні грузинські страви, пріморські хачапури (300 грамів) - 1, 56 гривни, чай - від 19 до 30 копійок, кава - від 27 до 53 копійок... І ще багато всякої всячини, смачної і водночас доступної за вартістю.

Замовляють кафе для проведення родинних свят, різних ювілейів. Словом, «Золота риба» поки що виконує всі побажання.

На кухні трудається Марія Іванівна Трегубчук, Наталя Сергіївна Гриневич, у залі - бармени Сергій Єфремчиков та Віталій Тімощук. На чолі з шеф-кухарем вони намагаються враховувати різні смаки і поєднувати їх, зберігаючи при цьому традиційні рецепти та технологію.

Тиша і спокій, прохолода у спеку, доброзичлива атмосфера чекають кожного у «Золотій рибці». І якщо часом виникає бажання вирватися з рутини звичності та діловитості, зустрітися з друзями за чаючкою кави чи просто скуштувати щось смачне - завітайте саме сюди. Не пошкодуєте!

Лариса МИЛЬНИКОВА.

На теми моралі

«Чорній» заздрості не пощасти

Славетна англійка, автор численних детективних романів Агата Крісті серед багатьох мотивів убивства називала і такий, як заздрість. Незважаючи на окремі позитивні якості цього почуття, такі як, наприклад, стимул досягнути до рівня того, кому заздриш, це, все-таки, негативна риса. І наштовхує людей на різні погані вчинки.

Кажуть, є біла (пев

Мистецтво споконвіку формує народ. Ще з дитинства проявляються творчі здібності людини. Впродовж наступних років життя вони формують її як особистість. Таке завдання ставлять перед собою працівники Сквиришкої дитячої школи мистецтв.

Розкрити в кожній дитині духовну сторону душі, навчити їх відчувати світ краси, вміти його оспівати, змалювати - над цим трудається педагоги.

На знімку: в останні дні перед літніми канікулами випускники з вчителями Ларисою Павлівною Мельниковою та Ганною Іванівною Дяченко.

Фото Н. Чумак.

Валерій Бебик – знову кандидат

Незабаром буде проведено повторні вибори на тих округах, де вибули народні депутати.

По виборчому округу №221 м. Києва зареєстровано в числі інших кандидатів у народні депутати Валерія Бебика, який до 3 серпня працював заступником завідувача супільно-політичного аналізу адміністрації Президента України (скорочений за польтичними мотивами).

Нагадаємо нашим читачам, що Валерій Михайлович Бебик балотувався на березневих виборах по Володарському виборчому округу №91.

Вл.ІНФ.

Новини освіти

З 1 вересня до структури Сквиришкої ліцею входиться школа першого ступеня. Це здійснюється на підставі клопотання адміністрації цього закладу, Міносвіти, Інституту українознавства Київського національного університету імені Шевченка.

Мета такої структуризації - підвищення уваги до обдарованої молоді.

Прийнято розпорядження райдержадміністрації, що стосується підготовки до нового навчального року. У серпні планується направити на традиційну обласну конференцію керівників навчальних закладів. Йтиме мова я про забезпечення шкіл підручниками, навчальними програмами, іншою документацією. Нині ці питання теж потрапили в розряд злобденних.

*Не про
дзеркало,
час
i
кручі*

Перо початківця

Тобі пощастило,
Що дзеркало хтось розтрощив:
Тепер не побачиш,
Що ти вже не справжній, а штучний.
По - моєму, мило.
Під тиском новітніх дощів
І ти тут щось значиш.
Для когось. Ти постріл лиши влучний.
Я добре мені:
Ще май час на цім світі не був.
Я й досі не знаю,
Чи май буде теж швидкоплинний,
Ta спокій в труні.
Я про нього давно вже забув,
Бо часу не маю.
Він зовім у тому не винний.
Які ми везучі
Без дзеркала і без часу.
Які ми велики
У власному кругозорі.
Я лізу на кручині
І щось за собою несус.
Там люди безликі
Й спілі, хоча світять їм зорі.

Віталій ЮХИМЕНКО.
м. Сквира.

Поросся як один з найстарінніших регіонів України має свої особливості в топоніміці. Назви населених пунктів тут досить промовисті. Окремі з них літописні: вони переносять нас у далеку історію, розкривають таємниці буття наших прадавніх, складні процеси міграції населення, перевування тут різних племен ще за часів язичництва, специфіку способу життя, первісних уявлень і вірувань, характер природничо-географічного середовища.

Як особливу автономну область виділимо Верхнє Надросся, яке дейкий час називалося в польських хроніках Половеччиною. Сюди входить гідронімічний басейн Росі з притоками Кам'янкою, Роставицею, Сквирикою, Березянкою, Роською, які протікають через Білоцерківський, Ставищенський, Сквирицький, Володарський, Тетіївський райони Київської області, частину Ружинського району Житомирської та Погребищенського району Вінницької областей.

Саме через ці місця, як вважають історики, проходив відомий сухопутний шлях від Києва на Царград, а також Чумацький шлях.

Тут розміщалася відома Ягнятинська вітка Пороського Змійового валу, знаходилося чимало старовинних населених пунктів, які вважалися оборонними містечками і городками, сторожовими постами, що захищали від степових кочівників.

Свої особливості має і Среднє Надросся з важливим історичним центром - містом Білою Церквою (літописним Юр'євом), а також Нижнє Поросся (землі у горілі річки Росі з її притоками), куди входять території Таращанського, Богуславського, Рокитнянського, Карагильського, Миронівського районів Київщини. Тут проходила важлива стратегічна лінія Пороського Змійового валу.

Свої особливості має і Среднє Надросся з важливим історичним центром - містом Білою Церквою (літописним Юр'євом), а також Нижнє Поросся (землі у горілі річки Росі з її притоками), куди входять території Таращанського, Богуславського, Рокитнянського, Карагильського, Миронівського районів Київщини. Тут проходила важлива стратегічна лінія Пороського Змійового валу.

На річці Березянка стоїть велике село Самгородок, яке раніше мало назву Велика Березна. За переказами, біля річки розкинувся великий березняк. Назва «Самгородок» виникла, очевидно, давно, коли поселення було захисним городком у боротьбі русичів проти кочівників. Археологи знаходять тут поховання доби бронзи (2тис. до н.е.).

Про старовинність села свідчить і назва частини самгородоцького лісу, яка є зараз називається «Замчисько». До цього місця в лісі вів підземний хід з «городка». Під час нападу ворогів жителі містечка через підземний хід проходили до лісу, в Замчисько, а «городок» залишився без людей, тобто «сам». Звідси і назва села.

Село Таборів на річці Роставице ще в XVII ст. числилось як містечко на відомій карті України, яку зробив французький інженер Боллан. Виникло воно, очевидно, що у Київській Русі або й раніше, адже знаходилось на старовинному сухопутному шляху слов'янських дружин від Києва до Царграда (Константинополя). Цей шлях проходив від Києва через Боярку, Фастів, Сквири, Тетіїв, Липовець, а потім через Модлову, Румунію, Болгарію до Царграда. На ньому виникли постійні «табори», місця зупинок, відпочинку. Одним з таких місць і був Таборів перед Сквирою.

Було це давно, ще в епоху Київської Русі. Тоді половці захопили невеликий хутір біля річки Кам'янки і побудували там табір. Одного разу син половецького ватажка сказав батькові, що хоче одружилися з простою половчанкою. Батько розгнівався, і між ними виникла суперечка. Але сина підтримала молодь, і батько згодився. Молоді відійшли з цього місця і заснували новий хутір, з якого виросло село. Люди почали називати одне село Великополовецьким, а село, яким володів син, - Малополовецьким. Згодом син і батько помирилися і стали жити мирно. Давно вже немає половців у цій місцевості, а село нагадує про їх перебування.

Про окремі села Сквирищни

є цікаві легенди і перекази, що пояснюють, розкривають важливі сторінки їх історії. Серед них можна виділити Пустоварівку - безперечно, одне з найстарінніших поселень Сквирищни, адже археологи вказують на існування тут предметів черняхівської культури (2-5 ст. н.е.). Село, як не прикро, не залишило нам старої назви, на відміну від найстарінніших сіл Сквирищни, наприклад, Антонів (колишнє Розволожжя), Буки (колишній Бакожин).

Місцеві жителі пояснюють назву села з позиції народної етимології, пристосовуючи її до сучасної мови. Одні говорять, що у далекі часи жителі поселення, аби заробити на прожиття, займалися таким промислом, як просмолювання бочок, збування їх в інших селах. Коли ж після чергового нападу кочів-

ми, Кохен потроху, і виросла могила слави нашої. Орехов загинув, але довго ще про нього жила пам'ять у народі. На знак відчайдості про славного воїна люди назвали цю місцевість Орехівка.

Та скоро чорна хмара пронеслася над селом. Було це у житті. Хто тільки міг тримати в руках косу чи серп, пішли в поле. Залишилися в хатах старі та малі. А на Ореховку налетіли татари, грабували, палили все, забирали в неволю людей. Від спаленого села залишилися руїни. Не захотіли люди жити біля них, відійшли ближче до лісу. А село своє назвали Татарівка, щоб не забувати про його трагічну долю. Лише у 40-х роках ХХ ст. селу повернули стару назву, трохи змінивши її (Ореховець). Вона походить від імені річки Оріховатка, а стара назва Татарівка виникла, очевидно, тоді, коли на Сквирищні поселялися замирені татари.

Невеличке село Сквиришкої району (в 5 км від райцентру на шляху до Києва) називається Золотуха. Розташоване воно на невеличкій болотистій річечці Золотушка (ліва притока Сквирики), що протікає глибоким яром, який звуться Холодним. Починається яр за три кілометри від села і тягнеться аж до селища із загадковою (очевидно, тюркською) назвою Ордаша. Жителі виводять назву села від імені пана Золотуського, який жив у цій місцевості. Інші бачать у ній два корені «зол» і «туш(ить)». Тут у давнину, дійсно, був ліс, який вирубували наші предки і палили, щоб займатися землеробством. Найбільш переконливим є пояснення назви села від імені річечки Золотушка, на дні якої був пісок, що виблискував на сонці як золото (аналогічно пояснюють назву «Золотоноша» на Черкащині).

Про назву села Пищики зберігається переказ. У сиву давнину через село часто пройджали чумаки. Пісок, який було багато в селі, попадав на перекладини возів, і вони сильно «пищали». Тоді, мовляв, село жартома і прозвали Пищики. Інші говорять, що назва походить від дитячої іграшки «пищики» (свистунці), якою забавлялися діти.

Тут є багато кутків із цікавими назвами. Наприклад, Бессараbia вказує на те, що чумаки їздили цією дорогою не лише в Крим по сіль, а й у Бессарабію. У селі досі відомий вислів: «Поїхали чумаки на Бессарабію». Інший куток - Линники. Розповідають, що раніше переважна більшість мешканців його носила прізвище Линник, біздавна тут виготовляли линки, які дуже пищали. Звідси дехто виводить і назву села. Куток Лебедів розміщений на лівому березі р. Кам'янки. Колись на її чистій воді водилося дуже багато лебедів, що дали назву куткові. Новоселиця - частина села, що розміщена вище від річки, а тому була забудована пізніше. Звідси і назва.

Цікава легенда збереглася серед старожилів села Ореховець (колишня Татарівка). Недалеко від села проходила дорога, яку називали Чорним (Чумацьким) шляхом. Чи не цим шляхом наші предки ходили у походи проти половців, а пізніше їздили чумаки у Крим по сіль? Вони могли відпочивати біля криничок, що стояли край дороги на Горобіївку. Після одного з походів виросла біля села могила. Її насипали воїни на честь свого ватажка, славного Орехова. Землю носили шапка-

Медицина

БУДНІ ТРАВМАТОЛОГІВ НЕЛЕГКІ

Про пацієнтів відділення травматології можна говорити багато. Сюди потрапляють з людяністю, теплотою. Добри, чуйні серця мають медсестри Оксана Михайлівна Переїбейніс, Антоніна Борисівна Бодашевська, санітарки Надія Луцька, Ганна Марченко, Наталія Цимбалюк. Як сонечко сяє усмішка на обличчі санітарочки Наталії Грипич. Від теплом від рук масажистки Ольги Корзун.

Чистота у приміщенні, порядок теж допомагають швидко одужанню. Всім працюючим в травматологічному відділенні від усієї душі бажаю здоров'я на довгі роки, всіляких гардздів. Хай щастить вам, люди добри! Нехай Господь благословляє вас щоднини!

Надія ЯНСЬКА.
м. Сквира.

Міліція

ХРОНІКА ПОДІЙ

За повідомленням райвідділу міліції, 4 серпня на ставу втопився житель с. Квітневе В.А. Волинець, який, за словами дружини, пішов з дому рибалити. Слідів насильницької смерті не виявлено.

За іншим повідомленням, 3 серпня у підприємця С.А. Гуменюк з її парка невідомими особами викрадено напів, морозиво, печиво, шоколад. За словами потерпілої - на суму близько 250 гривень.

З візом співробітників міліції на місце злочину встановлено суму нестачі - 185 гривень. Слідів зламу не виявлено. По цьому факту здійснюється подальша перевірка.

Хто винайшов кросворд?

На початку ХХ століття Віктор Орвілл з Південної Африки потрапив до в'язниці за вчинену автомобільну катастрофу. Від нудьги в камері він почав малювати на папері квадратики й заповнювати їх літерами. Виходило досить цікаво. Віктор надіслав один із своїх квадратиків до редакції газети, котра надрукувала гру під назвою «Туди-сюди по квадрату». І сталося диво. Кількість її передплатників різко збільшилася, солідні клієнти прислали авторові персональні замовлення на кросворд. Вийшовши на волю, Віктор був здивований тим, що в банку на його рахунку лежала кругленка сума.

Проте більшість дослідників схильяється до думки, що кросворд у тверпінському вигляді побачив світ 21 грудня 1913 року в «Нью-Йорк уорлдін». В Росії вже в 1915 році читачі журналу «Ніва» розгадували «хрестословці». З часом кросворд ускладнювався; з'явилася багато його рі

**ЗАЛИШАЙТЕСЯ З
«ВІСНИКОМ СКВИРЩИНИ»**
З кожним днем у нас додається передплатників.
Вітасмо наших нових постійних друзів.
Але час подумати вже про передплату на наступні
місяці.
Ціна на газету - не змінина.
Залишайтесь з нами - і ми будемо з вами.

ПРОПОДУЧЕМО

СП «АГРОПРОМБУД» реалізує зі складу:

- цемент М-400 (насипом) - 120 грн за тонну;
- аглобастр (фасований) - 48 коп за кг;
- щебінь фракції 10-40 - 9,6 грн за тонну;
- пісок - 6 грн за тонну;
- блоки фундаментні (240x60x30) - 45 грн за шт.;
- ДВП (дерев'яні волокнисті плити) - 7 грн за кв.м.

НАДАЄМО ПОСЛУГИ:

- автотранспортом - від 60 коп до 1 грн 35 коп за 1 км;
- автокраном - 12 грн за 1 год;
- бульдозером - 15 грн за 1 год;
- екскаватором - 11 грн за 1 год.

ВИГОТОВЛЯЄМО ЗІ СВОЇХ МАТЕРІАЛІВ:

- віконний блок - від 47 грн за 1 кв. м;
- дверний блок - від 67 грн за 1 кв. м;
- вагонку - від 13 грн за 1 кв. м;
- шпатик віконний - 20 коп за 1 м;
- плінтус - 1 грн 05 коп за 1 кв. м;
- шалювання - 1,35 грн за 1 м;
- розпуск матеріалів на необрізну дошку - від 15 грн за 1 куб. м;
- на обрізну дошку - від 17,50 грн за 1 куб. м.

Виготовляємо з матеріалів замовника дверні і віконні блоки та іншу столярку, погонаж тощо.

Постійним замовникам та гуртовикам - вагона знижка.

ДОВІДКИ ЗА ТЕЛЕФОНAMI:
5-21-91, 5-13-83.

ФІРМА «ГРОНА»

пропонує товари власного виробництва:

- макаронні вироби - 95 коп за 1 кг (від одного мішка і більше);
- цукерки «Карамель» (паличка) в асортименті - (від одного ящика).

Форма оплати будь-яка.

Розпродаж - гуртовий.

Звертатися за адресою: м. Сквира, вул. Самгородоцька, 9.

Телефон: 5-23-73.

ПФ «ЗОДЧИЙ»

ПРОПОНУЄ ЦЕМЕНТ М-400:

фасований - 120 грн/т;
розсипаний (вагонна поставка) - 80 грн/т.

Звертатися за адресою: м. Сквира, вул. Квітнева (без вихідних), т.: 5-22-57, 5-46-34 з 17-00.

ВАТ «СКВИРСЬКИЙ РАЙАГРОПОСТАЧ» ПОВІДОМЛЯЄ

про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 25 вересня 1998 року о 10 годині за адресою: Київська обл., м. Сквира, вул. Київська, 36 (РТП).

Порядок денний:

1. Звіт правління за 1997 рік.
  2. Звіт ревізійної комісії.
  3. Затвердження нової редакції статуту товариства.
  4. Затвердження внутрішніх положень товариства.
  5. Вибори керівних органів.
  6. Затвердження кандидатури незалежного реєстратора.
- Реєстрація учасників зборів з 8.30 до 9.45.
- При собі мати
- документ, що підтверджує особу;
  - представникам акціонерів - доручення на право участі у зборах.
- Довідки за телефоном 8-268-5-15-76.

Правління ВАТ.

Педколектив та учні Шапіївської загальноосвітньої школи глибоко сумують з приводу смерті вчительки-пенсіонерки

ПОЛІЩУК
Любові Василівні
та висловлюють щирі співчуття сім'ї і рідним покійної.

Районна рада ветеранів війни, праці і Збройних Сил глибоко сумує з приводу смерті ветерана праці

ПОЛІЩУК
Любові Василівні
і висловлює сердечне співчуття рідним і близьким покійної.

«Вісник Сквири» - громадсько-політична газета, заснована у 1930 році.

Редактор В.А. Омельченко.

Засновники: Сквирицька районна рада депутатів, Сквирицька районна державна адміністрація, журналістський колектив редакції.

Реєстраційне свідоцтво КІ № 17 від 19 травня 1997 року.

Адреса редакції:
256450, м. Сквира Київської області,
вул. Богачевського, 28.

Газета виходить у середу і суботу.
Телефони: редактора - 5-29-76, заступника редактора, відповідального секретаря, коректора, відділу листів і соціальних проблем - 5-28-76, відділу суспільно-політичного життя, агропромислового, бухгалтерії - 5-15-49, комп'ютерного центру - 5-25-38.

ПРОДАЄТЬСЯ

Двокамерний холодильник «Донбас» та двоспальне ліжко.

Телефон: 5-11-78.

ВІТАЄМО

Сердечно і щиро поздоровляємо з днем

народження

Г.М. Суслова зі Сквири.

Шановний

Геннадію Миколайовичу!

Якби зібрали всі слова землі,
Ми вибрали б прості і невисокі:
Щоб Ваші дні трояндами цвіли
І не приходила ніколи одиночка.
Хай тільки радість прикрашає дім,
Хай доля буде щастям всяна,
Хай збудеться усе замріяне,
Хай стелиться дорога вдаль і шир.
Хай в дому завжди буде мир!

З повагою колектив СТ «СІМ»

Теплі і ніжні слова привітання з
днем народження - коханому

чоловікові

Геннадію Миколайовичу Суслову.

Любий!

Зірок кришталевих сяйво
До уст твоїх пригорну,
У зелен-барвінку скрупаю,
Щастя здоров'я у Бога
Для тебе щодня я прошу.
Любові, віри й надії
Зичу на довгі літа,
Нехай у добрі і злагоді
Доля твоя розквіта.

З любов'ю дружина Олена.

Від душі і щиро вітаємо з днем
народження дорогого брата і
дядю Геннадія Миколайовича
Суслова зі Сквири.

Рідний наш!

Щоб на життєві ниві золотій
Ще довго й молодо сяяло сонце,
Щоб у достатку й радості людській
Лиш щастя поспішало у піонце.
Нехай квітує ряст барвінка пишний,
В дитинство наше тихо поведе
І посміхнеться сонечкою вишня,
Й тебе, як мати, піжно обійме.

З повагою і ніжністю сестра
Інна з чоловіком Володимиром,
племінником Іваном.

Колектив Сквирицької автошколи ТСОУ щиро
і сердечно вітає із 55-річчям з дня народження
прибиральницю О.Л. Гоменюк.

Шановна Олена Леонідівна!

Бажаєм здоров'я, байдорості море,
Надії на країце хай світять, мов зорі,
Хай радість прибуде, а лиха не треба,
Хай дні будуть світлі, як сонце у небі,
Щоб сльози були лиш щастя і сміху.
Бажаємо жити Вам довго й щасливо,
Щоб всі Вас любили! Добра Вам і сили!

Щиро вінчуємо з днем народження
дорогого брата і дядю Геннадія
Миколайовича Суслова зі Сквири.

Рідний наш!

Хай доля буде завжди світла та ласкова,
Хай щастя буде справжнім і рясним,
Земля щоб гарні квіти дарувала,
А небо було мирним та ясним.
Отож, прийми всі наші вітання
Із пам'ятим цим днем - із іменинами
І кількох щастя витивай до дна
В затишнім колі з нашою великою родиною.
З повагою і шаною сестра Евгенія з
чоловіком Василем, племінниця
Василінка з чоловіком Іваном.

Дорогому зятю

Геннадію Миколайовичу Суслову
зі Сквири від щирого серця шлемо сердечні
вітання з нагоди дня народження.
Будь здоровий, як дуб, і багатий, як осінь,
Будь веселий, як сонце, і крилатий, як птах,
Дорогим завжди будь, як і був для нас досі,
Щастя - долі тобі і усіх земних благ.

З повагою та шаною теща Неля Леонідівна,
тесть Петро Михайлович та Алік Андени.

Колектив Сквирицької середньої школи №2 шле
найсердечніші і най тепліші привітання з нагоди
80-річного ювілею М. С. Константинівській.

Шановна Марія Савівно!

Бажаєм довго-довго жити,
Щоб здоров'я Вам було і хліб,
Щоб Вам пісно щебетали діти й птахи
Ше із сотио мирних і щасливих літ.

Марії Савівні Константинівській зі Сквири - 80!
Від щирого серця здоровимо Вас, дорога, з цією
пам'ятною датою.

Матусю, бабусю, голубко єдина,
Вас щиро вітає вся наша родина,
Всі діти, онуки, ріднєчка,
Шлють щирій уклін Вам низенький.
Хай Бог береже Вас ще років багато
На щастя усім нам і радість крилату.
З любов'ю та повагою сини, онуки та правнуки.

Від щирого серця сонячні вітання
шлють з нагоди ювілею

ТЕТЯНІ ПЕТРІВНІ СОЛОГУБ
зі Сквири мати, чоловік Микола, син
Олександр, син Олег з невісткою Тетяною і
внуком Олегом, сестра Надія із сім'єю,
свати Микола і Наталія, рідні і близькі.

Скільки років тобі - не питаем,
Хай їх лічить золудя в гаю.
Тільки з тими роками вітаєм,
Що постукали в душу твою.
Зичим того, що щастям звуть люди,
Хай усмішка не сходить з лица,
Хай життя твоє післяє буде,
А тій пісні не буде кінця.

ВОЛОДАРКА

✓ Ділянка під забудову
(12 соток) по вул. Польовій, а
також:

- шифер
- 3.6 плити (перекриття)
- 6.3x1.2 м
- сітка «рабиця»
- сантехніка та інші матеріали.

Телефон: 5-00-73.

✓ Частина хати, гараж, літня кухня (удворі - криниця),
мопед «Рига», 4 сокти землі.

Звертатися: м. Володарка,
вул. Зарічна, 18-а.

БІЛА ЦЕРКВА

✓ Автомобіль-паливо-
заправник МАЗ-5334 АЦ8А
151. V=8куб.м. Можливий бар-
тер на с/г продукти або обмін
на вантажний чи легковий ав-
томобіль з доплатою. Довідки
по тел. 6-89-83, спітяти Леоні-
їда Гнатовича.

✓ Будинок з п'яти кімнат
по вул. Крупської, 46 (селіще,
друга лінія). Водяне опалення,
телефон, у дворі - вода, са-
рай, погріб, 10 соток городу,
місце для гаража. Звертатися
на адресу: вул. Партизансь-
ка, 75, тел. 4-90-29.

Редакція не завжди поділяє думки
авторів.

За зміст та достовірність інформації
у рекламних публікаціях
відповідальність несе автор.